

gerne her paa Rigsdagen med den ærede Minister gennem saa mange Aar, have gjort, at den ærede Marineminister — det være sagt uden nogen Forklejnelse af nogen anden Minister — altid har været i særlig Grad imødefommende over for Medlemmerne, og vi have ogsaa den Mening, at det har været den rette Optræden fra hans Side. Medens jeg i Almindelighed ikke tror, at den ærede Minister til nogen Tid vilde have kunnet opnaa bedre Resultater, end han har opnaaet, vil jeg dog have undtaget en ganske enkelt Periode i Rigsdagssamlingen 1893, særlig dens Slutning, hvor jeg tror, at Situationen var en saadan, at der kunde være opnaaet bedre Vilkaar for Søforsvaret. Jeg vil sammen med denne Bemærkning ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg ikke giver Ministeren Skylden, fordi det ikke lykkedes den Gang. Min Stemning over for Flaaden er den samme, som jeg altid har været, saa længe jeg har haft Plads i den lovgivende Forsamling. Men jeg gentager, at den Bedring i Personellet, som jeg ønsker maa komme til Stede, tror jeg ikke er gennemførlig under de foreliggende politiske Forhold, medmindre det kan ske inden for den Kamme, som vi i nogen Tid have holdt os til.

Trolle: De Udtalelser, der fremkom fra den sidste ærede Taler angaaende den formelle Side af den foreliggende Sag, skal jeg ikke opholde mig ved; han har fejlet for min Dør, og jeg takker ham derfor. Han har gjort det med den Autoritet, der tilkommer ham som ældre Medlem. Det her foreliggende Forslag er jo i Realiteten i Overensstemmelse med det, der forelaa i forrige Samling. Men det har dog, som det fremgaa af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, faaet et Stempel, som det savnede forrige Gang, det forelaa, idet det nemlig efter at det har været behandlet af en af Ministeriet nedsat Kommission, tør betragtes som et Udtryk for, hvad man under de nuværende Forhold maa betegne som Marinens Krav. Naar det samlede Udvalg i den i Fjor afgivne Betænkning sluttede med at udtale Ønsket om at faa et Lovforslag udarbejdet, bygget paa indgaaende kritiske Undersøgelser, stede det i Erkendelsen af, at Udvalget til Trods for den maritime Sagskundskab, der var til Stede, dog ikke raadede over saa stor Sagskundskab, at man dristede sig til at stille bestemte Vædringsforslag, medens man paa den anden Side i Erkendelse af de anertende kritiske Egenskaber, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) er i Besiddelse af, ikke fandt noget at bemærke imod,

at Ordføreren fik Bejlighed til at udtale sin Kritik i de meget omtalte Henstillinger. Men jeg skal dog dertil bemærke, at der ikke paa noget Sted i den foreløbige Betænkning er udtalt Ønske eller Forventning om, at Regeringen paa Grundlag af disse Henstillinger skulde udarbejde et Lovforslag. Det bør altsaa anerkendes, at den højtærede Minister har ladet Lovforslaget forelægge for en Kommission, og denne Kommissions Vædringsforslag anser jeg alle for at være væsentlige Forbedringer, men samtidig beklager jeg dog, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at acceptere dem alle. Dette gælder navnlig Kommissionens Forslag ad § 45 om lavere Aldersgrænser for samtlige Grader af Stabsofficerer og ad § 30 om Forlængelse af Undervisningstiden paa Søofficersskolen, hvortil jeg siden skal komme tilbage, idet begge disse Forslag efter mit Støn have meget stor Betydning for Personellets hele Udvikling og, tror jeg med Sikkerhed, vilde kunne paaregne Støtte hos Tingets maritime Medlemmer. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds paakønnede forleden med Rette, at den højtærede Minister trods Betænkningens foreløbige Form har taget en Del Hensyn til de afgivne Henstillinger, men for øvrigt beklager jeg hovedsagelig kun paa et enkelt Punkt at kunne følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, og det er nemlig der, hvor han udtaler Ønsket om at faa Marinens Opgaver definerede. Jeg mener, at de bør fastsættes i dette Lovforslag, navnlig naar hentes til den Dagsorden, der vedtoges her i Tinget den 3dje December f. A., og hvori Regeringen har udtalt sig for en ubetinget Neutralitet. Det forekommer mig, at naar vi ville være ubetinget neutrale og ville forlange, at andre skulde respektere denne Neutralitet, maa vi ogsaa udvikle vort Forsvar paa en saadan Maade, at det virkelig yder nogen Garanti for, at ikke den første Magt, der er interesseret i at besidde den Smule, vi eje, kommer og tager det i Besiddelse. Jeg mener, vor geografiske Beliggenhed stiller os særlig vanskelig under krigeriske Forhold, idet vi maa erindre, at enhver Magt, der vil ned i Østersøen, skal passere vore Farvande og har den største Interesse i at krænke vor Neutralitet. Det nytter ikke, at vi fort og godt erklære, at vi ville være neutrale, thi det er der ingen, der respekterer. Vi maa kunne yde Garanti for vor Neutralitet og sørge for, at Neutraliteten ikke krænkes i det Farvand, hvori en krigsførende Magt har den største Interesse af at krænke vor Neutralitet, og det vil blive i Gennemførelses-